
Ráduly János

Félperces történetek

Előre köszönök

Elöttem három diák lépkedett, két fiú és egy lány. Gyuri bácsi épp kilépett a kapun. Hozzám szólt: Látja-e, tanár úr, ilyenek a mai fiatalok: egy köszönt, kettő nem.

Ó, Gyuri bácsi, nekem nincsenek ilyen gondjaim. Én a fiataloknak előre köszönök. Megkérdem tőlük: Honnan jöttök? Mért siettek annyira?

Nem csuszát

Gábor végül is eldöntötte, hogy a ház előtti sáncot mélyebbre ássa. Segítségül Pétert fogadta fel. Szaporán dolgoztak, alig beszélgettek. Óra múlva megérkezett Ötvös bácsi, méricskélte az elvégzett munkát. Mondta Gábornak: igazi dolgos ember ez a Péter, úgy jár a keze, mint a motolla.

Gábor megjegyezte: látja, szorgalmas embert állítottam munkába, nem csuszát.

Maga melyik ketrecben volt?

Oszkár a széles járdán lépdelt, jött vele szemben egy magas, tagbaszakadt férfi. Oszkár ráköszönt: Jó napot kívánok, én magát valahonnan ismerem.

Mind a ketten töprengtek. Öt perc múlva Oszkár jelezte: Tudom, hol találkoztunk, a városi állatkertben.

A tagbaszakadt férfi rögtön megkérdte: Hát maga melyik ketrecben volt?

Sohasem leszel ősz hajú

Volt tanítványom édesapja, Móric, kedélyeskedve szólt hozzám: Itt-ott szürkül a tanár úr haja is.

Igen, válaszoltam, jelzi az évek elfutását.

Né, nálam más a helyzet, mondta Móric: Amelyik hajszálam szürkülni kezd, nyomban le is hull.

Akkor te sohasem leszel ősz hajú öregember, válaszoltam nevetve.

Megismeri

Vilmostól megkérdeztem: Mért háborogsz?

Hát hallgasson ide, tanár úr, a szomszédom, Vencel, a mai szent nap szekérszeméttel fordult ki a saját kapuján. Meg sem fordult a fejében, hogy a sok udvari mocskát az én szántóföldre ömleszti le. Találkozom csak vele: legalább megismeri a nagy haragomat.

Telik vele a has

Édesanyám azt mondta: Vacsorára eresztett puliszkát főzök, van tejünk, terítések az asztalt.

Az *eresztett* puliszka a lágyra főzött puliszkát jelentette.

Most a puliszkát felszaggatom, szólt megint édesanyám, a ti részetek egy-egy merítőkanál. Arra ráöntitek a hideg tejet. Finom étel, telik vele a has.

G. Szabó Ferenc szent kövek

maradtam itthon hitben szerelmes
keresve-kutatva régi kardokat
Anyám hímes kendertakaróval takart
végvári vitézeink a csillagokkal

nem lettem volna szabadabb elmenve sem
rokkant lélekkel ülve egy aranyozott padon
tűrném hogy egy idegen
vázlatot készít sikereimről
mely bús arcom bitófáján lóg?

csillogó-villogó tornyok alatt sem voltam
együtt sírtam a déli harangszóval
kapum előtt mindig rám váró tiszta érrel
fésültem mezítlábos székely hajnalom

a gazok fölött egy fejjel mindig
otthonom a Hiszekegyem
itt kellett élnem... s halnom is
e szent kövek között
